

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Quaestiones quodlibetales

Johannes <Duns Scotus>

[Venedig], 14. Nov. 1481

[Inhaltsverzeichnis]

[urn:nbn:de:bsz:31-306799](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-306799)

vel aliud huiusmodi. dico q̄ in visione tali speculari spēs non est vīa sed tñ rō videndi obm̄ illud cui est spēs nō tamē p̄ lineā recta sed p̄ lineā reflexā. vnde obiectū quidē non est p̄ns oculo p̄ lineā recta sed reflexam cōcurrentē cuius recta in puncto vbi est concursus radij visualis cū catheco. Et p̄ idem ad scōm.

fo. 87. 2. b. añ illō de 2° p̄ncipali.

Nota q̄ vltra nālem bonitatē volūtatis que cōpetit sibi inq̄rtum ens q̄ etiā cōpetit cullibet enti positūo. fm̄ differētiā sue entitatis magis 7 minus p̄ter illam est triplex bonitas moralis fm̄ gradus se hñs. p̄ma dicitur bonitas ex genere que cōpetit volūtati ex hoc q̄ transit sup̄ obm̄ p̄ueniens actui tali fm̄ dictamē reſte rōnis 7 non solū q̄ cōueniens actui tali nālīter sicut sol visio. 7 hec est p̄ma bonitas moralis que īdo pōt dīci ex genere quia quasi m̄alis respectu omnis bonitatis posteris siue vlterioris in genere moris. naz actus transiens sup̄ obiectū p̄ueniens est. q. formabilis per quā cūq; aliā circūstantiā moralē 7 ita. q. potentiale non oīo sic extra genus mori sicut fuit ipse actus in genere nature sed in genere moris quia iam habet aliqd̄ d̄ illo genere puta obm̄ debitum actui. 2° potest dīci bonitas virtuosā siue ex circūstantiā que cōpetit volūtati ex hoc q̄ ipsa elicit a voluntate cū omnib⁹ circūstantiis dictatis a recta rōne debere sibi p̄petere in eliciendo ipam. bonū. n. est ex causa ītegra fm̄ Dīo. 4. de di. no. 7 illud est. q. in sp̄e moris bonum quia iam habet omnes d̄fctas morales p̄trahentes bonū ex genere. 3° bonitas potest dīci meritoria siue gratuita in acceptatione diuina in ordine ad premiū que p̄uenit actui ex hoc q̄ p̄supposita duplici bonitate iaz dicta elicit conformiter p̄ncipio merendi quod est gr̄a vel charitas. Ex^m p̄mi dare elemosynā. Ex^m scōi dare elemosynā pauperi qui eget 7 in loco quo pōt sibi cōpetere propter amorē dei. Ex

emplū tertij illud opus facere nō tantū ex inclināone nālī sicut potuit fieri in statu innocentie 7 forte posset modo fieri a peccatore si adhuc peccator exñs et non penitens ex pietate nālī moueretur ad p̄ximū: sed tantū ex charitate ex q̄ faciens est amicus dei inq̄rtum respicit opera eius hec tripliciter bonitas est ordinata ita q̄ p̄ma p̄supponit 2°. 2° 3° 7 nō ecōuerso huic triplici bonitati cor̄respondet triplex malicia. p̄ma siquidem est malicia ex genere quādo. s. actus qui tantū habet bonitatez nature ex primo ex quo debet p̄stitui in genere moris habet maliciā quia transit super obiectum discōueniens puta si odire transit super deū. 2^a autē malicia est ex aliqua circūstantiā deo: ordināte actū licet habet obiectum conueniens. 3^a demeritoria. De 2° p̄ncipali.

1. **U**trū in diuinis essentialia sint imeditioza ipsi eētie diue vī notōalia. i.
2. **U**trū in deo possunt esse plures p̄dictioes eiusdem rōis. .6.
3. **U**trū ista possint simul stare q̄ relatio ut p̄pata ad op^m sit res 7 ut p̄pata ad essentiā sit ratio tantū. .13.
4. **U**trū subtracta vel sepata siue circūscripta relatiōe origis possit manē p̄^a p̄ diuina p̄stituta 7 distincta. .17.
5. **U**trū relatiōe originis in diuinis sit fortius maliter infinita. .24.
6. **U**trū eōlitas i diuis sit rō real. .28.
7. **U**trū deū esse oīpotentē possit rōe necessaria demonstrari. .34.
8. **U**trū filius siue v̄bū diuinū hēat aliq̄ calitatē p̄p̄riā resp̄cū creature. .42.
9. **U**trū deus possit facere angelū in formam. .47.
10. **U**trū de possit spēs q̄ sunt in cuba p̄uerrere in aliqd̄ p̄existens. .51.
- ii. **U**trū deus possit facere q̄ manēte corpore 7 loco eius corpus non habeat vbi in loco. .56.
12. **U**trū respectus rei create sit idem ad

- deū creatē et pseruantē. .59.
 13. **Utrū** actus cognoscēdi et appetēdi
 sint eēntialit̄ absoluti v̄l essentialit̄
 relatiui. .62.
 14. **Utrū** aia sue p̄fōi nāli relicta possit
 cogit̄e trinitatē p̄sonaz i diuis. 68.
 15. **Utrū** respectu v̄bi creature intellect⁹
 possibilis sit actiu⁹ vel passiu⁹. 75.
 16. **Utrū** libertas volūtatis et necessitas
 nālis possint se p̄pati in eodē resp̄cū
 eiusdē actus et obiecti. .81.
 17. **Utrū** actus dilectōis nālis et act⁹ di-
 lectōis meritoze sint eiusdē sp̄i. 85.
 18. **Utrū** actus exterior addit aliquid bo-
 nitatis vel malicie ad actum interi-
 orem. .88.
 19. **Utrū** in xp̄o vnitas nature humane
 ad verbū sit sola depēdētia nāe assū-
 pre ad p̄sonam verbi. .93.
 20. **Utrū** sacerdos obligatus ad dicēduz
 missaz p̄ vno: obligat⁹ etiā ad dicen-
 du missaz p̄ alio sufficienti soluat de-
 bitū dicēdo vnā missā p̄ ābob⁹. 99.
 21. **Utrū** ponēs mūdi eternitatē possit su-
 stinē aliquē eē v̄l bñ fortūatū. 106.

¶ Additiones.

- In fo. 37. i. b. **¶ Ad** solutōes 7ē.
 In fo. 75. i. a. **¶ Ex^m** huius 7ē.
 In fo. 90. 3. b. **¶ Nō** q̄ v̄ltra nālez 7ē.

- Anima** brā quō pōt intelligē actū beati-
 ficū nō intelligēdo deū. fo. 75. i. a.
Anima dupliciter potest attingere ali-
 quod obiectum. fo. 69. i. c.
Anima intellectiua sepata quare non
 dicitur persona. fo. 48. 2. a.
Anima intellectiua sepata quare nō po-
 test sentire. fo. 49. 4. b.
Aia intellectiua q̄re dē ip̄scā. fo. 51. i. a.
Aia intellectiua quō in intelligēdo est
 a materia sepata. fo. 50. 3. a.
Aia intellectiua quare requirit organa
 operando. fo. 49. 2. b.
Aia intellectiua nō indiuiduat p̄ vnioēz

- ad corp⁹ nec p̄ aptitudinē. fo. 7. i. c.
Aia nra q̄ ē ad imaginē dei. fo. 74. i. c.
Aia nra ex suis nālibus nō pōt attingere
 ad pp̄riā notitiā dei. fo. 71. i. b.
Aia nostra in via quomodo pōt deum
 cognoscere. fo. 62. 4. c.
Aia nra quō possit ex nālib⁹ cognoscē
 trinitatē in diuinis. fo. 69. 3. a.
Angelus quomodo se habeat ad suam
 intellectōnem. fo. 79. i. a.
Angelū esse ab alio creatum potest de-
 monstrari. fo. 41. 2. b.
Angeli p̄les sūt in eadē sp̄e. fo. 6. 4. a.
Agētia duo quomō multipl̄r attingūt
 eundē effectum. fo. 40. 4. c.
Agens quō potest esse in potentia siml̄
 et in actu. fo. 60. 2. b.
Agens nāle non pōt rē corrūpere in in-
 stātī in quo habet esse. fo. 61. 3. b.
Agens nāle quomō possit facere de nō
 ente simpl̄r ens. fo. 55. 4. c.
Agens nō p̄suppōit esse. fo. 23. 3. b.
Actus intellect⁹ duplex vnus rei ex̄ntis
 alius non ex̄ntis. fo. 29. 4. a.
Actus intellectus duplex p̄ductiuus et
 operatiuus. fo. 6. i. b.
Act⁹ quō distiguūt p̄ obā. fo. 67. 4. c.
Act⁹ cognoscēdi quō p̄cipiāt suā p̄fecti-
 onē ab obiecto. fo. 68. i. c.
Actus quo deus p̄prehendit essentiam
 suā est in deo ex nā rei. fo. 3. 3. a.
Act⁹ meritozi⁹ q̄d est et q̄s est. fo. 66. 2. a.
Act⁹ meritozi⁹ ad hoc q̄d sit meritozi⁹
 que requiruntur. fo. 66. 3. a.
Actus dilectōis naturalis et meritozi⁹
 non differunt sp̄e. ibidem.
Actus moralis quomō se habeat ad ac-
 tum meritoziū. fo. 66. 4. b.
Actus eliciti a p̄ncipijs distinctis sp̄e non
 o3 semp esse distinctos. fo. 88. 2. c.
Actus moralis circūstantie quē ordinē
 habent inter se. fo. 90. i. a.
Actus moralis vnde habet maliciam.
 fo. 90. 2. b.
Actus idēz mo: alis potest habere boni-
 tatem multipliciter. fo. 90. 3. a.